

Załącznik do Uchwały Nr 1 /2024 z dnia 14 sierpnia 2024 r.

Zarządu Polskiego Związku Korfballu

**STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH
POLSKIEGO ZWIĄZKU KORFBALLU**

„Korfball – bezpieczny sport”

WSTĘP

Polski Związek Korfballu jako polski związek sportowy w swojej działalności statutowej ma wpisany rozwój i popularyzacja korfballu w Polsce oraz organizację i prowadzenie współzawodnictwa sportowego. W tym celu Związek prowadzi programy szkoleniowe oraz organizuje współzawodnictwo sportowe w korfballu w trzech kategoriach: dzieci, młodzież i dorośli. Głównym zadaniem Polskiego Związku Korfballu jest również zapewnienie bezpieczeństwa zawodnikom oraz zawodniczkom, w szczególności tym najmłodszym, niepełnoletnim, a także stworzenie przyjaznego środowiska, w którym mogą rozwijać swoją pasję do korfballu. Opracowanie Standardów Ochrony Małoletnich wynika z realizacji obowiązku adaptacji i stosowania uniwersalnych zasad oraz procedur, które będą pomocne w realizacji tego zadania zarówno przez Polski Związek Korfballu, jak i inne zrzeszone w nim podmioty.

SPIS TREŚCI

- I. Podstawowe definicje**
- II. Przepisy prawne dotyczące ochrony dzieci**
- III. Standardy Ochrony Małoletnich Polskiego Związku Korfballu – cele**
- IV. Rodzaje nadużyć i przemocy**
- V. Rozpoznawanie nadużyć**
- VI. Ryzyka wystąpienia nadużyć w sporcie**
- VII. Dostęp do internetu i różnych urządzeń mobilnych**
- VIII. Ochrona danych osobowych dzieci**
- IX. Weryfikacja osób dopuszczanych do pracy z dziećmi**
- X. Powołanie Koordynatora SOM PZKorf oraz zgłaszanie naruszeń**
- XI. Zasady powoływania personelu PZKorf**
- XII. Zasady bezpiecznych relacji dziecko– dziecko w PZKorf**
- XIII. Zasady bezpiecznych relacji rodzic – dziecko, rodzic – trener**
- XIV. Zasady utrwalania wizerunku w PZKorf**
- XV. Organizacje i osoby kontaktowe**
- XVI. Zalecenia i wymagania**
- XVII. Monitorowanie stosowania przepisów**
- XVIII. Podsumowanie**
- XIX. Załącznik:**
 - 1. karta interwencji**
 - 2. zasady bezpiecznej rekrutacji personelu**
 - 3. oświadczenie o zapoznaniu się i zobowiązaniu do przestrzegania z Polityką ochrony dzieci oraz Zasadami bezpiecznych relacji**
 - 4. oświadczenie o krajach zamieszkania w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczypospolita Polska**
 - 5. oświadczenie dotyczące niekaralności za przestępstwa na szkodę dzieci (jeżeli z ważnych powodów nie może przedstawić informacji niekaralności pochodzącej z krajowych rejestrów karnych)**

I. Podstawowe definicje:

1. PZKORF oznacza Polski Związek Korfballu z siedzibą w Warszawie, ul. Oboźna 7/32, 00-332 Warszawa, REGON: 146096030, NIP: 5252530266, KRS: 0000418456.
2. SOM PZKorf – Standardy Ochrony Małoletnich Polskiego Związku Korfballu, czyt. niniejszy dokument;
3. PEŁNOMOCNIK/KOORDYNATOR DS. BEZPIECZEŃSTWA DZIECI – osoba powołana przez Zarząd Polskiego Związku Korfballu, której zadaniem jest m.in. doradztwo, wsparcie oraz udzielanie informacji, w zakresie wprowadzania Standardów Ochrony Małoletnich Polskiego Związku Korfballu i powiązanych z nim procedur, w tym prawidłowego reagowania na zaistniałe incydenty.

II. Przepisy prawne dotyczące ochrony dzieci

Przepisy prawne dotyczące ochrony dzieci można podzielić na trzy główne kategorie:

1. Prawo Krajowe:
 - a) Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej i polskie ustawodawstwo, w tym ratyfikowane umowy międzynarodowe
 - b) Ustawa o Rzeczniku Praw Dziecka z 6 stycznia 2000 r.
 - c) Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej z 9 czerwca 2011 r. oraz ustawa o systemie oświaty z 7 września 1991 r.
 - d) Ustawa o sporcie z 25 czerwca 2010 r.
 - e) Kodeks Karny oraz ustawa o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym z 13 maja 2016 r.
 - f) Ustawa o sporcie z 25 czerwca 2010 r.
 - g) Inne ustawy, takie jak ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi z 26 października 1982 r. oraz ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii z 29 lipca 2005 r.
2. Prawo Międzynarodowe:
 - a) Konwencja o Prawach Dziecka ONZ z 20 listopada 1989 r.
 - b) Europejska Karta Społeczna z 18 października 1961 r.
 - c) Konwencja Rady Europy z 25 października 2007 r.
 - d) Prawo Unii Europejskiej
 - e) Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej
 - f) Biała Księga na temat sportu z 11 lipca 2007 r.
 - g) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (RODO) z 27 kwietnia 2016 r.

3. Akty prawne na podstawie, których oparte są Standardy Ochrony Małoletnich w Polskim Związku Korfballu:

- a) Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1304 ze zm.);
- b) Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2023 r. poz. 1606);
- c) Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1249);
- d) Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (t. j. Dz. U z 2022 r. poz. 1138 ze zm.);
- e) Konwencja o Prawach Dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych z dnia 20 listopada 1989 r. (t. j. Dz. U. z 1991 Nr 120 poz. 526 ze zm.);
- f) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia z dnia 6 września 2023 r. w sprawie procedury "Niebieskie Karty" oraz wzorów formularzy "Niebieska Karta" (Dz. U. z 2023 r. poz. 1870).

III. Standardy Ochrony Małoletnich Polskiego Związku Korfballu – cele

Niniejszy dokument został wprowadzony w związku z ustawą z dnia 13 maja 2016 r.

o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich. Jego głównym celem zminimalizowanie ryzyka wystąpienia przemocy, wykorzystywania seksualnego, emocjonalnego oraz innych form nadużyć, które mogą dotknąć małoletnich, w szczególności w środowisku sportowym. Standardy te mają na celu wspieranie zdrowego rozwoju dzieci, uwzględniając ich potrzeby emocjonalne, fizyczne i społeczne. Oferują wytyczne dotyczące odpowiednich sposobów interakcji z dziećmi. Ponadto wprowadzanie standardów ochrony małoletnich ma na celu edukację społeczeństwa na temat praw dzieci oraz zagrożeń, na jakie mogą być narażone, co z kolei prowadzi do większej odpowiedzialności społecznej. Ramy bezpieczeństwa określone

w niniejszych Standardach Ochrony Małoletnich dotyczą zarówno wszystkich osób niepełnoletnich (czyli osób, które nie ukończyły 18 roku życia), z uwzględnieniem różnic w zakresie ram prawnych dla każdej kategorii wiekowej. Wprowadzenie standardów ochrony małoletnich jest więc kluczowe dla ochrony najważniejszej grupy społecznej – dzieci – oraz zapewnienia im zdrowego i bezpiecznego otoczenia, w którym mogą się rozwijać i realizować swój potencjał.

Niniejszy dokument kierowany jest do różnych grup osób, które mają lub mogą mieć kontakt z dziećmi jako: trenerzy, sędziowie, osoby wchodzące w skład sztabu szkoleniowego, personel medyczny, pracownicy, administratorzy, menedżerowie sportowi, działacze sportowi, wolontariusze, rodzice/opiekunowie, podmioty współpracujące, organizatorzy obozów sportowych i zgrupowań, personel pomocniczy, a także inne osoby związane z Polskim Związkiem Korfballu.

IV. Rodzaje nadużyć i przemocy

Przemoc emocjonalna, psychiczna i werbalna

Przemoc emocjonalna, psychiczna i werbalna to formy nadużyć, które mają na celu kontrolowanie, zastraszanie lub poniżanie drugiej osoby. Ten rodzaj przemocy polega przede wszystkim na nieuzasadnionej, nadmiernej albo nieustającej krytyce, a nawet kierowaniu gróźb lub wykluczaniu w sposób naruszający poczucie wartości osoby krytykowanej lub wykluczanej.

Przykłady przemocy emocjonalnej, psychicznej, werbalnej w sporcie:

- używanie agresji słownej do osób zależnych,
- ironizowanie czy nawet poniżanie w sytuacji porażki lub niepowodzenia;
- prześmiewcze traktowanie, w tym publiczne wyszydzanie oraz zachęcanie innych do podobnego zachowania;
- nieuzasadnione pomijanie w nagradzaniu (również słownym nagradzaniu) lub nieuzasadnione karanie (np. karanie nadmiernym wysiłkiem fizycznym);
- ciągle krytykowanie, umniejszanie osiągnięć oraz zdolności drugiej osoby.
- wypowiedzianie gróźb dotyczących przemocy fizycznej, zdrady lub innych form krzywdy;
- wmawianie drugiej osobie, że nie jest wystarczająco dobra, mądra czy wartościowa;
- używanie przemocowych zachowań, aby wzbudzić strach i podporządkować drugą osobę;
- używanie obraźliwego języka, nazwy, które mogą ranić emocjonalnie.

Przykładowe objawy przemocy emocjonalnej, psychicznej, werbalnej:

- niskie poczucie własnej wartości;
- doświadczanie chronicznego lęku oraz obawianie się, co przyniesie kolejny dzień;
- objawy depresji, takie jak smutek, apatia, brak energii, mogą być powszechne. Osoby te mogą tracić zainteresowanie rzeczami, które wcześniej sprawiały im radość;
- izolacja społeczna;
- bezsenna;
- unikanie sytuacji przypominających o przemocy.

Przemoc fizyczna

Przemoc fizyczna to forma agresji, która polega na użyciu siły przeciwko drugiemu człowiekowi, co skutkuje zadaniem mu bólu, urazu lub innego rodzaju krzywdy. Może przybierać różne formy, takie jak uderzenia, kopnięcia, szarpanie, duszenie czy użycie przedmiotów do zadawania bólu. Przemoc fizyczną można wyrażać poprzez działania takie jak np. uderzanie, potrząsanie, a także szczypanie, gryzienie, podduszenie lub inne akty, które skutkują obrażeniami fizycznymi, pozostawiają ślady na ciele lub wywołują ból. Przemoc fizyczna może również objawiać się w zachowaniu ofiary.

Przykłady przemocy fizycznej w sporcie:

- karanie poprzez uderzanie dziecka z powodu niewykonywania poleceń trenera, braku zaangażowania w zleczone ćwiczenia lub grę;
- zachęcanie oraz uczenie agresywnego zachowania;
- stosowanie agresywnych metod treningowych w tym przemoc lub zastraszanie jako sposób na osiągnięcie lepszych wyników;

Przykładowe objawy przemocy fizycznej:

- zadrapania;
- siniaki;
- powracające lub nieleczone urazy (np. złamania, obrzęki);
- przewlekły ból w różnych częściach ciała, np. bóle głowy, bóle mięśniowe czy stawowe;
- nagłe problemy żołądkowe, trudności z oddychaniem, niewłaściwe funkcjonowanie układu sercowo-naczyniowego;
- bezsenność i nocne koszmary;
- nieuzasadniony strach przed osobami dorosłymi;
- nieuzasadniony lęk, agresja lub wycofanie społeczne;
- strach przed spotkaniem z określonymi osobami.

Wykorzystywanie seksualne

Wykorzystywanie seksualne to nieuzasadnione zachowania seksualne jednej osoby wobec drugiej, w którym sprawca używa siły, grozi, a także wykorzystuje ofiarę wbrew jej woli. Celem lub skutkiem takiego działania jest przede wszystkim naruszenie godności ofiary, poniżenie i/lub upokorzenie. Wykorzystywanie seksualne może przyjmować takie formy, jak: molestowanie, gwałt i kazirodztwo. Wykorzystywanie seksualne to każdy rodzaj kontaktu seksualnego między osobą dorosłą, a niepełnoletnią, tj. młodszą niż 18 lat, a także między znacznie starszym dzieckiem, a młodszym dzieckiem. Wykorzystywanie seksualne to działanie, w którym jedna osoba wykorzystuje drugą do zaspokojenia swoich potrzeb seksualnych w sposób, który jest nierespektujący, przemocowy lub niezgodny z jej wolą. Może przybierać różne formy, w tym:

- maltretowanie seksualne - gdy ktoś jest zmuszany do czynności seksualnych przez przemoc fizyczną lub psychiczną;
- nadużycie władzy - gdy osoba mająca władzę (np. nauczyciel, pracodawca) wykorzystuje tę władzę do zmuszenia podwładnego do czynności seksualnych.
- Kontakt fizyczny bez zgody - jakiegokolwiek działania seksualne podejmowane bez wyraźnej zgody drugiej osoby;
- wykorzystanie osób w sytuacji zależności - np. seksualne wykorzystywanie dzieci lub osób niepełnosprawnych, które nie są w stanie w pełni zrozumieć sytuacji lub odmówić.

Wykorzystywanie seksualne można więc rozumieć jako każdą czynność seksualną, która jest wykonywana w wyniku wykorzystania jakiegokolwiek „nierówności” pomiędzy osobami biorącymi udział w takiej czynności (brak równowagi w relacji; różnica wieku, podporządkowanie np. służbowe lub wynikające z innego rodzaju zależności, itp.). W definicji przemocy na tle seksualnym można również odnaleźć kwestie związane z wykonywaniem zdjęć lub filmów, a także okazywanie osobom niepełnoletnim treści pornograficznych lub zachęcanie do zachowania w taki sposób, aby dane zachowanie kojarzone było z okazywaniem seksualności, a także komentowanie cielesności lub warunków fizycznych osoby niepełnoletniej w sposób niestosowny o podtekście seksualnym. Jakakolwiek czynność seksualna z osobą poniżej 15. roku życia jest zawsze przestępstwem, nawet przy hipotetycznej „zgodzie” dziecka – taka zgoda nie ma mocy prawnej.

Przykłady wykorzystania seksualnego w sporcie :

- przemoc seksualna w treningu: w niektórych przypadkach trenerzy mogą wykorzystywać swoją władzę, aby molestować młodych sportowców;
- seksualne zastraszanie: zawodnicy mogą być zastraszani przez innych członków drużyny lub personel, aby podporządkowali się niezdrowym praktykom lub relacjom;
- wykorzystanie w kontekście sponsorów: istnieją przypadki, w których sportowcy są zmuszani do zbliżeń seksualnych z sponsorami lub sponsorami w zamian za wsparcie finansowe.

manipulacja w zespole: w niektórych drużynach, zwłaszcza w sportach młodzieżowych, mogą występować przypadki manipulacji emocjonalnej, gdzie starsi zawodnicy lub trenerzy wykorzystują młodsze osoby do zaspokojenia własnych potrzeb seksualnych.

Przykładowe objawy przemocy seksualnej:

- bolesność, tkliwość, ból lub krwawienie w “częściach intymnych”;
- ból przy oddawaniu moczu;
- zaburzenia w odżywianiu (objadanie się lub głodzenie);
- niska samoocena;
- wycofanie społeczne;
- nieadekwatna do wieku wiedza na tematy seksualne.

Zaniedbania

Zaniedbanie to stan, w którym osoba lub instytucja nie wypełnia swoich obowiązków, obowiązków opiekuńczych lub innych zobowiązań, co prowadzi do negatywnych skutków dla innych.

Przykłady zaniedbania w sporcie:

- niezapewnienie wyżywienia lub picia w czasie treningów, turniejów lub wyjazdów czy zgrupowań;
- brak zainteresowania dzieckiem i jego potrzebami;
- zaniedbania w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa dziecku;
- brak odpowiedniego przygotowania fizycznego lub niewłaściwe stosowanie się do programu treningowego, co może przyczynić się do kontuzji;
- niedostosowanie się do standardów bezpieczeństwa na obiektach sportowych, co może prowadzić do wypadków lub urazów.

Przykładowe objawy zaniedbania:

- niezadbane o higienę osobistą dziecka;
- wycofanie w kontaktach z rówieśnikami i osobami dorosłymi;
- brak zainteresowania aktywnościami społecznymi;
- objawy depresji, lęku lub innych zaburzeń;
- niekontrolowane emocje, które mogą prowadzić do wybuchów gniewu lub frustracji.

Prześladowanie

Prześladowanie to działanie, które polega na systematycznym i uporczywym nękanu, zastraszaniu lub maltretowaniu tej osoby. Prześladowanie może obejmować zarówno elementy przemocy fizycznej jak

i emocjonalnej. Prześladowanie między rówieśnikami, to zjawisko, w którym jedna osoba lub grupa osób regularnie dokucza, zastrasza lub marginalizuje inną osobę.

Przykładowe prześladowania w sporcie:

- zawodnicy mogą być wyśmiewani, ośmieszani lub ignorowani przez innych graczy, trenerów lub personel. Mogą doświadczać presji psychicznej, która wpływa na ich pewność siebie i wyniki sportowe;
- fizyczne zastraszanie: niektórzy sportowcy mogą być narażeni na agresywne zachowania, takie jak popychanie, przemoc fizyczna czy inne formy zastraszania zarówno na, jak i poza areną sportową;
- szerzenie fałszywych informacji lub plotek na temat zawodnika, które mogą zaszkodzić jego reputacji i relacjom z innymi.

Przykładowe objawy prześladowań:

- niechęć nawiązania relacji w grupie rówieśniczej.
- wycofanie społeczne.

Presja w osiągnięciu wyniku sportowego

Jedną w form przemocy w sporcie presja wyniku sportowego, która odnosi się do oczekiwań związanych z osiągnięciem określonych rezultatów w rywalizacji sportowej. Może dotyczyć zarówno sportowców indywidualnych, jak i drużyn oraz związanych z nimi trenerów, działaczy i kibiców. Jest wywieraniem presji w celu uzyskania oczekiwanych wyników sportowych „za wszelką cenę”. Objawia się to oczekiwaniem od zawodników i zawodniczek wysiłku fizycznego ponad ich możliwości, również pomimo doznanych urazów czy kontuzji. Bagatelizowanie wysyłanych sygnałów o gorszym samopoczuciu w celu uzyskania lepszego wyniku sportowego.

V. Rozpoznawanie nadużyć

Zachowania, które mogą sugerować problemy w interakcjach między dzieckiem a dorosłym, między dziećmi oraz sygnały naruszające bezpieczeństwo dziecka w różnych aspektach.

a) Przykłady u dziecka:

- niezwykle lub niewyjaśnione siniaki, rany, oparzenia lub inne obrażenia;
- utrzymywanie się urazów na ciele, które mogą wskazywać na przemoc;
- częste skargi na bóle ciała bez wyraźnej przyczyny;
- izolowanie się od rówieśników, wycofanie społeczne;
- skrajne zmiany nastroju, gniew, lęk lub depresja;
- niskie poczucie własnej wartości, poczucie winy lub wstydu;
- problemy z koncentracją, uczucie zagubienia;
- brak odpowiedniego ubioru lub higieny osobistej;
- nieodpowiednia dieta, niewłaściwe odżywianie,
- niekontrolowane sytuacje, w których dziecko pozostaje bez opieki przez dłuższy czas;
- zmiany w zachowaniu seksualnym, które są nieodpowiednie do wieku dziecka;
- lęk przed bliskością, unikanie sytuacji, które mogą prowadzić do intymności;
- unikanie konkretnych osób dorosłych,

b) Przykładowe niepożądane zachowania u dorosłych:

- faworyzowanie jednego dziecka lub określonej grupki dzieci;
- nieuzasadnione karanie konkretnego dziecka lub osób za zachowania, które nie stanowią podstawy dla kar u innych dzieci;
- dążenie do osiągnięcia wyniku sportowego „za wszelką cenę”, w wyniku czego pomijane jest zdrowie lub komfort psychiczny dziecka,
- publiczne krytykowanie konkretnego dziecka, zarówno w obecności innych dzieci jak i dorosłych, w tym również wyśmiewania i obrażanie;
- używanie słów powszechnie uznanych za wulgarne w obecności dzieci lub w stosunku do dzieci,
- nieprzestrzeganie wytycznych dotyczących zapewnienia bezpieczeństwa dzieci.

W przypadku rozpoznania któregokolwiek z nadużyć

należy natychmiast zgłosić wszelkie obawy i podejrzenia wg zasad określonych w SOM PZKorf.

VI. Ryzyka wystąpienia nadużyć w sporcie

1. W pracy z dziećmi istotne jest, aby zwracać uwagę na potencjalne czynniki ryzyka oraz objawy przemocy wobec nich.
2. Czynniki ryzyka związane z dzieckiem, jego rodziną i środowiskiem:
 - a) wiek - młodsze dzieci są szczególnie podatne na krzywdzenie ze strony opiekunów, ponieważ często nie mają umiejętności werbalnych ani zdolności do obronienia się przed nadużyciami. Ich niewinność i zaufanie mogą być wykorzystywane przez dorosłych;
 - b) płeć - statystyki pokazują, że wykorzystywanie seksualne częściej dotyczy dziewczynek. Wiele czynników społecznych, kulturowych i psychologicznych może wpływać na ten stan rzeczy, w tym stereotypy płciowe oraz postrzeganie roli kobiet w społeczeństwie;
 - c) niepełnosprawność i problemy zdrowotne - dzieci z niepełnosprawnościami, przewlekłymi chorobami lub problemami psychicznymi mogą być bardziej podatne na krzywdzenie, ponieważ mogą być mniej zdolne do zrozumienia swojej sytuacji oraz bardziej zależne od opiekunów;
 - d) rodzina i sytuacja społeczna - samotne rodzicielstwo, brak wsparcia ze strony rodziny, obecność niespokrewnionych dorosłych oraz adopcja przez rodziny zastępcze mogą zwiększać ryzyko krzywdzenia. W rodzinach zastępczych dzieci często doświadczają dodatkowych stresów emocjonalnych, które mogą wpływać na ich bezpieczeństwo;
 - e) doświadczenie przemocy w rodzinie - dzieci, które były świadkami przemocy wobec innych członków rodziny lub które same doświadczają przemocy ze strony rodziców, mogą być bardziej narażone na bycie ofiarą lub sprawcą przemocy w przyszłości;
 - f) uzależnienia - uzależnienia rodziców mogą prowadzić do niestabilności emocjonalnej i braku odpowiedzialności w opiece nad dziećmi, co zwiększa ryzyko wystąpienia krzywdzenia.

g) metody wychowawcze - niewłaściwe metody wychowawcze, w tym przemoc fizyczna lub psychiczna, mogą prowadzić do poważnych problemów w relacjach rodzicielskich i zwiększać ryzyko krzywdzenia dzieci;

h) izolacja społeczna i ubóstwo - dzieci wychowujące się w izolacji społecznej, w ubóstwie

i w warunkach patologicznych, takich jak przemoc domowa czy problemy sąsiedzkie, są bardziej narażone na krzywdzenie. Niedostatek zasobów i wsparcia może obniżyć zdolność rodziców do zapewnienia odpowiedniej opieki i ochrony.

3. Czynniki ryzyka związane z pracą z dziećmi w sporcie to:

a) możliwość wystąpienia niebezpiecznych sytuacji, takich jak trenowanie dziecka w izolacji, bez obecności innej dorosłej osoby, członka personelu lub rodzica/opiekuna;

b) brak zgłaszania zachowań, które mogą zagrażać dziecku oraz tolerowanie niepokojących praktyk, które powinny być natychmiastowo zgłoszone;

c) ignorowanie potrzeb i oczekiwań dziecka;

d) stosowanie agresywnego i wulgarnego języka, a także obrażanie innych pracowników lub rodziców/opiekunów;

e) niewłaściwe relacje między dzieckiem a dorosłym, związane z nadużywaniem pozycji autorytetu;

f) dyskryminacja oraz nierówne traktowanie dzieci;

g) skupianie się na reputacji instytucji i unikanie skandali, co prowadzi do przemilczania incydentów zamiast ich zgłaszania;

h) niedostateczna znajomość procedur i wytycznych.

VII. Dostęp do internetu i różnych urządzeń mobilnych

h.1. Nie należy udostępniać dzieciom służbowych ani prywatnych urządzeń elektronicznych, które mogłyby umożliwić im dostęp do zapisanych na tych urządzeniach treści (wiadomości, zdjęć) lub do zasobów internetowych, zwłaszcza tych, które są nieodpowiednie dla ich wieku lub zakazane dla dzieci.

h.2. Dzieci, jeśli mają taką możliwość, mogą korzystać z urządzeń elektronicznych oraz Internetu, które zostały im udostępnione przez rodziców lub opiekunów prawnych, wyłącznie na ich odpowiedzialność.

VIII. Ochrona danych osobowych dzieci

1. Dane osobowe oraz wizerunek dziecka są gromadzone i przetwarzane zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

2. Przetwarzanie danych osobowych dziecka odbywa się na podstawie zgody rodziców lub opiekunów prawnych, z wyjątkiem sytuacji, gdy przetwarzanie opiera się na innej podstawie prawnej.
3. Działania związane z przetwarzaniem danych oraz wizerunku dziecka są prowadzone z pełnym poszanowaniem praw dziecka oraz jego rodziców lub opiekunów prawnych.
4. Wizerunek dziecka nie może być wykorzystywany w innych celach ani w innych formach niż te, które są wyraźnie określone w udzielonej zgodzie. W szczególności zabrania się jego karykaturyzowania lub przedstawiania w sposób prześmiewczy czy obraźliwy.
5. Polskiego Związku Korfballu oraz wszelkie podmioty związane z korfballem mają obowiązek opracowywania, wprowadzania w życie oraz aktualizacji dokumentacji dotyczącej ochrony danych osobowych.

IX. Weryfikacja osób dopuszczanych do pracy z dziećmi

1. Osoby, które będą pełnić role związane z pracą lub kontaktami z dziećmi, podlegają następującym wymaganiom:
 - a) są sprawdzane pod kątem niekaralności za przestępstwa o podłożu seksualnym w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym, do którego Polski Związek Korfballu ma dostęp instytucjonalny.
 - b) muszą przedstawić zaświadczenie o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego.
2. W przypadku umów trwających dłużej niż rok, czynności opisane w punkcie 1 powinny być powtarzane corocznie.
3. Osoby takie jak trenerzy, sędziowie, instruktorzy oraz fizjoterapeuci, którzy będą mieli bezpośredni kontakt z dziećmi, zobowiązane są do dostarczenia zaświadczenia z Krajowego Rejestru Karnego oraz będą poddawane weryfikacji w wymienionym Rejestrze przed rozpoczęciem nowego sezonu sportowego.
4. Wszystkie osoby zatrudnione przez Polski Związek Korfballu, jak również te, które PZKorf deleguje do działań związanych z dziećmi, są zobowiązane do zapoznania się z SOM PZKorf.
5. Polski Związek Korfballu będzie organizował szkolenia, dla osób, które dopuszczane są do pracy z dziećmi.

X. Zasady rekrutacji personelu PZKorf

1. Rekrutacja członków personelu PZKorf odbywa się zgodnie z zasadami bezpiecznej rekrutacji personelu- załącznik nr 2.
2. Osoba przyjęta na stanowisko związane z pracą z dziećmi musi bezwzględnie podpisać następujące oświadczenia:
 - a) oświadczenie o zapoznaniu się i zobowiązaniu do przestrzegania z Polityką ochrony dzieci oraz Zasadami bezpiecznych relacji – załącznik nr 3;
 - b) oświadczenie o krajach zamieszkania w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczypospolita Polska - załącznik nr 4.

- c) oświadczenie dotyczące niekaralności za przestępstwa na szkodę dzieci (jeżeli z ważnych powodów nie może przedstawić informacji niekaralności pochodzącej z krajowych rejestrów karnych)– załącznik nr 5.
3. Brak zgody na podpisanie któregośkolwiek dokumentu wymienionego w ust. 2 powyżej uniemożliwia nawiązanie z tą osobą jakiegokolwiek stosunku prawnego (zawarcie umowy o pracę, umowy zlecenia, umowy wolontariackiej lub jakiegokolwiek innej umowy o współpracy).

XI. Zasady relacji personel – dziecko w PZOKR

Zasady bezpiecznych relacji personel – dziecko

1. Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez personel jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie.
2. Personel traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i potrzeby.
3. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie.
4. Niedopuszczalne jest nawiązywanie z dzieckiem jakichkolwiek relacji o charakterze seksualnym czy romantycznym.
5. Personel działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych klubu oraz swoich kompetencji.
6. Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi obowiązują wszystkich pracowników, współpracowników, stażystów i wolontariuszy, członków klubu, a także każdą dorosłą osobę mającą kontakt z dziećmi znajdującymi się pod opieką klubu, jeśli kontakt ten odbywa się za zgodą kierownictwa klubu i/lub na jego terenie.
7. Znajomość i zaakceptowanie zasad jest potwierdzone podpisaniem oświadczenia.
8. Personel jest zobowiązany do utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi i każdorazowego rozważenia, czy reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci. Działania powinny być prowadzone w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji zachowania.

Komunikacja z dziećmi

Każdy członek personelu w komunikacji z dzieckiem:

1. Zachowuje cierpliwość i szacunek wobec dziecka.
2. Uważnie słucha dzieci i udziela im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji.
3. Jeśli zna imię dziecka, zwraca się nim do dziecka (nie po nazwisku lub numerze na koszulce), chyba że potrzebą dziecka jest używanie pseudonimu, innego imienia albo zasady rozgrywek przewidują tylko komunikację numerami (na przykład sędzia na meczu).

4. Podejmując decyzje dotyczące dziecka, informuje je o tym i stara się brać pod uwagę jego oczekiwania. Oddaje mu sprawczość i możliwość decydowania o swoim zaangażowaniu w sport i dalszych planach dotyczących swojego rozwoju.
5. Szanuje prawo dziecka do prywatności. Jako autorytet będący często powiernikiem sekretów dzieci, nie powinien wykorzystywać tej wiedzy i ujawniać ich tajemnic. Jeśli konieczne jest odstępianie od zasady poufności, aby chronić dziecko, informuje je o tym najszybciej jak to możliwe.
6. Nie ujawnia informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci i rodziców. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej.
7. Zapewnia dzieci, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, mogą o tym powiedzieć jemu lub wskazanej osobie i mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy.
8. Nie zawstydzają, nie upokarzają, nie lekceważą, nie poniżają i nie obrażają dziecka.
9. Nie krzyczy do dziecka w sytuacji innej niż wynikająca z bezpieczeństwa dziecka lub innych dzieci albo będącej zagrożeniem do walki w trakcie meczu. Każdorazowo taki krzyk musi być pozbawiony upokarzania i przemocy słownej.
10. Nie zachowuje się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).
11. Stosuje równość wobec dzieci w przekazywaniu informacji o treningach, możliwościach rozwoju.
12. Nie komentuje wyglądu dzieci. Jeśli warunki fizyczne dziecka wymagają poprawy, przekazuje te informacje na osobności, zachowując wyczucie i odnosząc się do celów treningowych, nie oceny wyglądu.

Działania z dziećmi

Każdy członek personelu w działaniach z dziećmi:

1. Jest zobowiązany do jawności każdorazowego kontaktu z dziećmi. Nie ukrywa kontaktów z dzieckiem. Inne osoby dorosłe oraz inne dzieci wiedzą o treningach i pozostałych spotkaniach prowadzonych przez trenera w stosunku do wszystkich zawodników.
2. Swoim zachowaniem daje przykład dzieciom i jest dla nich wzorem do naśladowania. Stosuje reguły fair play i zachęca innych do ich przestrzegania. Jest świadomy tego, że jego relacje między pozostałymi członkami personelu i rodzicami modelują zachowania dzieci.
3. Buduje ducha zespołu stosując zasadę "jeden za wszystkich, wszyscy za jednego", która nie jest rozumiana jako odpowiedzialność zbiorowa, a jako wspólne zaangażowanie w realizację celu i dbanie o siebie nawzajem. Nie udziela przywilejów oraz nie tworzy sztucznego podziału odpowiedzialności, a koncentruje się na wspólnym rozdzieleniu zadań w drużynie (na przykład ustalanie kto i kiedy sprząta po treningu, bez domniemania zasady, że zawsze jest to jedna i ta sama osoba, na przykład o niskim stażu w drużynie).

4. Reaguje na każdy przejaw przemocy rówieśniczej. Nie nastawia dzieci przeciwko sobie, nie plotkuje na ich temat, nie namawia do przemocowych praktyk (np. trash talkingu- psychologicznej gry sprawiającej, że przeciwnik może być świetny w swojej dyscyplinie, ale to co robimy i mówimy sprawia, że traci równowagę i wypada z rytmu; “kocowania” - znęcania się nad młodszymi, lub mniej doświadczonymi dziećmi). Odnosi się z szacunkiem do wszystkich zawodników.
5. Buduje autorytet na szacunku wynikającym z przestrzegania zasad bezpieczeństwa, wysokich umiejętności technicznych, wyrozumiałości, dotrzymywaniu ustaleń i obietnic, nigdy na zastraszaniu i karach. Dbą o to, żeby mieć dobry kontakt z dziećmi, którymi się opiekuje.
6. Docenia i szanuje wkład i wysiłek dzieci, nie koncentrując się wyłącznie na wydajności i wynikach, nie obwinia dzieci za przegraną. Nie uzależnia wartości dzieci od wyników w sporcie. Zachęca do udziału w treningach i rozgrywkach klubowych i/lub reprezentacyjnych. Nie wywierając presji tłumaczy ważność udziału w nich nadal pozostawiając decyzję dziecku.
7. Aktywizuje dzieci i traktuje je równo bez względu na ich warunki fizyczne potrzebne do uprawiania sportu oraz płeć, orientację seksualną, sprawność/niepełnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd. Dopasowuje plany treningowe do poziomu umiejętności i możliwości dzieci. Umiejętnie stawia wyzwania z poszanowaniem dla wrażliwości dzieci.
8. Szanuje prywatność dzieci, w szczególności nie wchodzi do toalet, pod prysznice i do szatni, gdy przebywają tam dzieci. Przestrzega zasad korzystania z szatni i łazienek.
9. Szanuje czas dzieci. Nie odwołuje i nie przekłada treningów w ostatniej chwili i nie oczekuje, że dzieci będą rezygnowały z innych ważnych dla nich aktywności takich jak czas z rodziną, szkoła lub jakichkolwiek innych, które są dla nich w danej chwili priorytetem.
10. Stawia na pierwszym miejscu bezpieczeństwo dzieci, ich dobrostan dzieci i radość z uprawiania sportu. Nie wywiera presji w celu osiągnięcia korzystnych wyników za wszelką cenę, bez zwracania uwagi na możliwe negatywne konsekwencje, w szczególności nie zachęca do treningu czy zawodów w przypadku kontuzji.
11. Raportuje kierownictwu klubu wszystkie ryzykowne sytuacje, które obejmują zauroczenie dziecka przez członka personelu lub członka personelu przez dziecko. W przypadku bycia świadkiem takiej sytuacji, reaguje stanowczo i z wyczuciem.
12. Dbą o to, aby w przypadku dostępności personelu, być w zasięgu wzroku lub słuchu innych członków personelu, kiedy prowadzi aktywności z dziećmi. W wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach, kiedy musi zostać z dzieckiem sam na sam, zawsze powiadamia o tym inne osoby z personelu oraz informuje, w którym dokładnie miejscu będzie przebywać wraz z dzieckiem.
13. Nie faworyzuje dzieci i nie otacza ich osobistą opieką, której nie potrzebują.
14. Nie nawiązuje z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani nie składa mu propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę.
15. Nie utrwała wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków dzieci, jeśli

kierownictwo klubu nie zostało o tym poinformowane, nie wyraziło na to zgody i nie uzyskał zgód rodziców/opiekunów prawnych oraz samych dzieci.

16. Nie proponuje dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również nie używa ich w obecności dzieci.
17. Nie przyjmuje pieniędzy ani prezentów od dziecka, ani rodziców/opiekunów prawnych dziecka. Nie wchodzi w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub rodziców/opiekunów dziecka, które mogłyby prowadzić do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych.
18. W przypadku sportu wyczynowego ma prawo odstąpienia od treningów z dzieckiem, jeśli nie przejawia ono predyspozycji do uprawiania sportu zawodowego. W takim wypadku komunikat i sposób rozmowy z dzieckiem powinien być dostosowany do wieku, wrażliwości dziecka oraz nigdy nie powinien być związany z jego zawstydzaniem, czy zniechęcaniem do uprawiania sportu w ogóle.
19. W przypadku sportu wyczynowego nie ma prawa, z pobudek osobistych, do angażowania w treningi i zawody dziecka nie przejawiającego predyspozycji do uprawiania sportu zawodowego.

Kontakt fizyczny z dziećmi

Każde przemocowe działanie wobec dziecka jest niedopuszczalne. Istnieją jednak sytuacje, w których fizyczny kontakt z dzieckiem może być stosowny i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu: jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Nie można jednak wyznaczyć uniwersalnej stosowności każdego takiego kontaktu fizycznego, ponieważ zachowanie odpowiednie wobec jednego dziecka może być nieodpowiednie wobec innego. Należy zawsze kierować się swoim profesjonalnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulenie, korekcję postawy) i zachowując świadomość, że nawet przy dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie.

Każdy członek personelu w kontakcie fizycznym z dziećmi:

1. W sytuacji, w której musi dotknąć dziecko, aby skorygować jego postawę, wyjaśnia co i z jakiego powodu będzie robił.
2. Jest zawsze przygotowany na wyjaśnienie swoich działań.
3. Zachowuje szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły nadużycia i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania. Takie doświadczenia mogą czasem sprawić, że dziecko będzie dążyć do nawiązania niestosownych bądź nieadekwatnych fizycznych kontaktów z dorosłymi. W takich sytuacjach personel powinien reagować z wyczuciem, jednak stanowczo i pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic.
4. Nie ukrywa i zachowuje jawność kontaktu fizycznego z dzieckiem. Kontakt fizyczny nie może być związany z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy. Jeśli członek personelu jest świadkiem jakiegokolwiek z wyżej opisanych zachowań i/lub sytuacji ze strony innych dorosłych lub dzieci, zawsze powinien poinformować o tym osobę odpowiedzialną i/lub postąpienia zgodnie z obowiązującą procedurą interwencji.

5. W sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka, unika innego niż niezbędny kontaktu fizycznego z dzieckiem. Należy zadbać o to, aby w każdej z czynności pielęgnacyjnych i higienicznych asystowała inna osoba z klubu. Jeśli pielęgnacja i opieka higieniczna nad dziećmi należą do obowiązków personelu, powinien zostać przeszkolony w tym kierunku.
6. Dbą o to, aby w przypadku konieczności indywidualnej opieki fizjoterapeuty, zapewnić w miarę możliwości, obecność drugiej osoby dorosłej, np. lekarza, innego członka sztabu medycznego, członka personelu. W takich sytuacjach dorosły nigdy nie powinien zostawać sam z dzieckiem ani nawet sam w obecności innego dziecka. Jeśli nie ma takiej możliwości, minimum powinna być każdorazowa jawność takich kontaktów.
7. Nie bije, nie szturcha, nie popycha, nie szarpie, nie kopie, nie klepie, nie rzuca w dziecko przedmiotami ani w jakikolwiek sposób nie narusza integralności fizycznej dziecka.
8. Nie dotyka dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.
9. Nie angażuje się w takie aktywności jak łaskotanie, udawane walki z dziećmi czy brutalne zabawy fizyczne.
10. Podczas dłuższych niż jednodniowe wyjazdów i wycieczek niedopuszczalne jest spanie z dzieckiem w jednym łóżku lub w jednym pokoju. W przypadku braku możliwości realizacji powyższego (np. ze względu na ryzyko wykluczenia dziecka z powodów ekonomicznych), należy przyjąć zasadę współpracy z organizatorem, który zapewni zakwaterowanie dzieci z dziećmi, a trenerów z trenerami albo współpracy z rodzicami, którzy zapewnią dzieciom możliwość zakwaterowania oddzielnie od trenera. Trener/klub ma obowiązek skontaktowania się z innymi klubami oraz rodzicami i podjęcia wszystkich możliwych środków, aby zapewnić realizację tej zasady.

Korzystanie z szatni i łazienek

1. Jeśli zajęcia lub zawody odbywają się w nieznanym obiekcie, należy zdobyć informacje dotyczące tego, czy dzieci mają wydzieloną łazienkę i szatnię na wyłączność, czy są one udostępniane publicznie.
2. Dorosłym nie wolno przebierać się w obecności dzieci ani znajdować się w szatni i łazience, gdy dzieci są rozebrane. Osoby dorosłe, w tym trenerzy lub opiekunowie, nie mogą korzystać z szatni i prysznicy znajdujących się w tych samych pomieszczeniach co szatnie i prysznice przeznaczone dla dzieci. Należy zminimalizować ryzyko poprzez oddzielenie przestrzeni lub wyznaczenie godzin tylko dla dzieci. Zasada ta dotyczy także niepełnoletnich sędziów, trenerów, lub innych dzieci pełniących funkcje przypisane do personelu.
3. Trener może wejść do szatni tylko w celu przeprowadzenia odprawy przed meczem. Jej godzina powinna być wcześniej zaplanowana i podana dzieciom do wiadomości tak, aby mogły przebrać się do czasu jej rozpoczęcia. Przed wejściem do szatni należy zapukać.
4. W przypadku zajęć koedukacyjnych należy zapewnić dzieciom osobne łazienki i szatnie.
5. Jeżeli dziecko czuje się niekomfortowo, przebierając się lub biorąc prysznic, nie należy wywierać na nim presji, aby to zrobiło. Zamiast tego należy je zachęcać do robienia tego w domu.
6. Jeśli dzieci z niepełnosprawnością muszą korzystać z pomieszczeń, należy się upewnić, że są one dostępne i że dziecko z niepełnosprawnością i jego opiekun są zaangażowani w podejmowanie

decyzji, czy i jak należy im pomóc. Należy się upewnić, że dziecko jest w stanie wyrazić zgodę na oferowaną pomoc.

7. Należy zapewnić dzieciom warunki do bezpiecznego przechowywania osobistych rzeczy oraz dbać o zapewnienie komfortowych warunków do przebierania się i korzystania z pryszniców (działające zamki do szatni i łazienek, parawany etc.)
8. Używanie telefonów komórkowych lub sprzętu z funkcją nagrywania przez trenerów lub opiekunów jest zabronione w szatniach i łazienkach. Dzieci powinny być zniechęcane do korzystania z telefonów w szatniach. W przypadku, gdy dzieci mają pozwolenie na używanie telefonów, należy im przekazać informacje dotyczące bezpiecznego i odpowiedzialnego korzystania z nich.
9. Należy reagować na zgłaszane zachowania ośmieszające i zawstydzające między dziećmi – rozbieranie się dla “zabawy”, komentarze dotyczące wyglądu, wynikające np. z różnego stopnia rozwoju poszczególnych dzieci.

Kontakty poza godzinami treningów i innych aktywności PZKorf

1. Co do zasady kontakt z dziećmi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach treningów, zawodów i innych form rozgrywek oraz dotyczyć celów mieszczących się w zakresie obowiązków personelu.
2. Personelowi nie wolno zapraszać dzieci do swojego miejsca zamieszkania ani spotykać się z nimi poza godzinami treningów bez wiedzy i zgody zarządu klubu i rodziców/opiekunów dzieci. Obejmuje to także kontakty z dziećmi poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych).
3. Jeśli zachodzi taka konieczność, właściwą formą komunikacji z dziećmi i ich rodzicami/opiekunami poza godzinami treningów są kanały służbowe (e-mail, telefon służbowy). Jeśli klub nie posiada telefonów służbowych istnieje możliwość komunikacji z dzieckiem przez kanały internetowe (np. grupy w mediach społecznościowych, mailingi) wyłącznie jeśli w grupie lub w gronie odbiorców jest jeszcze jedna osoba dorosła, lub odbiorcami jest co najmniej dwoje dzieci. Każdorazowo musi być to kontakt jawny, a rodzice powinni być poinformowani o jego formie.
4. Jeśli zachodzi konieczność spotkania z dziećmi poza godzinami treningów, członek personelu musi poinformować o tym kierownictwo klubu, a rodzice/opiekunowie prawni dzieci muszą wyrazić zgodę na taki kontakt.
5. Utrzymywanie relacji towarzyskich lub rodzinnych (jeśli dzieci i rodzice/opiekunowie dzieci są osobami bliskimi wobec członka personelu) wymaga zachowania poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci, ich rodziców/opiekunów. Nie może to powodować faworyzacji tych dzieci.
6. Zabrania się towarzyszenia dziecku w podróży pod nieobecność opiekuna dziecka, jeśli ta podróż nie jest związana z wyjazdem na zgrupowanie, obóz czy zawody. Każdorazowo rodzic lub opiekun dziecka musi wyrazić na to zgodę.
7. W przypadku treningów indywidualnych konieczna jest zgoda opiekuna oraz rekomendowana obecność jeszcze jednego dorosłego. W miarę możliwości treningi indywidualne powinny odbywać się równolegle (dwoje podopiecznych i dwóch trenerów w miejscu treningu).

Bezpieczeństwo podczas wyjazdów lub obozów

Każdy członek personelu podczas wyjazdów lub obozów:

1. Dbą o bezpieczeństwo i dobre samopoczucie dzieci. Oznacza to konieczność wcześniejszego przeprowadzenia oceny ryzyka, obejmującej transport i zakwaterowanie.
2. W każdym momencie trwania wyjazdu wie co robią dzieci i gdzie przebywają.
3. Jest uważny na fizyczne i emocjonalne potrzeby dzieci oraz pomaga w ich zabezpieczeniu. Upewnia się, że dzieci wiedzą komu mogą zgłaszać swoje obawy lub niewłaściwe zachowania.
4. Zgłasza wszelkie obawy dotyczące bezpieczeństwa i dobrego samopoczucia dzieci do kierownictwa lub osoby wyznaczonej – odpowiedzialnej za bezpieczeństwo dzieci.
5. Transport na zawody, rozgrywki, turnieje, mecze i treningi poza miejscem działania klubu powinien być zapewniony przez klub lub organizatora. Jeśli ze względów ekonomicznych nie ma możliwości zorganizowania transportu zbiorowego, dzieci powinny być pod opieką dorosłego opiekuna. Każdorazowo rodzic lub opiekun dziecka musi wyrazić na to zgodę.
6. Niedopuszczalne jest opuszczenie przez dziecko grupy tylko z jednym dorosłym, chyba że dotyczy to członka rodziny i zostało to wcześniej uzgodnione z rodzicem dziecka lub wymagają tego względy bezpieczeństwa.
7. Należy zadbać o odpowiednie rozlokowanie dzieci w pokojach. Cała grupa powinna mieszkać na jednym piętrze, a jeżeli to niemożliwe co najmniej jeden opiekun powinien mieszkać na każdym piętrze zajmowanym przez dzieci. Rozlokowanie podopiecznych w pokojach powinno być dla nich komfortowe i dostosowane do etapu ich rozwoju psychofizycznego. W przypadku noclegu zbiorowego dzieci powinny być podzielone płciami, a jeśli nocleg odbywa się w jednej dużej sali, należy wyznaczyć strefy dostosowane do podanych wytycznych, rozlokowane w różnych miejscach pomieszczenia i oddzielone parawanami.
8. Niedopuszczalne jest spanie z dzieckiem w jednym łóżku lub w jednym pokoju. Jeżeli ze względów organizacyjnych obiektu, w którym odbywają się rozgrywki, dzieci muszą zostać umieszczone w salach zbiorowego zakwaterowania, dopuszczalne jest, aby spało z nimi dwóch opiekunów, najlepiej tej samej płci. W takim wypadku należy zadbać o prywatność zarówno dzieci jak i opiekunów, w szczególności nie dopuszczać do złamania zasady intymności i prywatności przy czynnościach takich jak przebieranie się dzieci i dorosłych.
9. Rekomendowane jest, aby osoby niepełnoletnie pełniące rolę kadry (trenerzy, sędziowie) spały w oddzielnych pokojach (nie z dziećmi i nie z dorosłymi).
10. Dzieci i personel powinni przebywać w osobnych pokojach. Niedozwolone jest pozostawianie dzieci samych na noc w pokoju opiekuna (z wyjątkiem członków rodziny – za zgodą rodzica)
11. Przed wejściem do pokoi zawodników opiekunowie powinni zapukać. Sytuacji, w których personel jest sam w pokoju z dzieckiem należy unikać. Jeśli nie jest to możliwe, drzwi powinny pozostać otwarte.
12. Podczas wyjazdu lub obozu uwzględnia się bezpieczeństwo dzieci na nich przebywających, w szczególności w kontakcie z wykorzystywanym sprzętem, oraz zapewnia się dostęp do szybkiej pomocy medycznej (dostęp do apteczki pierwszej pomocy, możliwość wezwania pogotowia).

Bezpieczeństwo w kontaktach online

1. Personel powinien być świadomy cyfrowych zagrożeń i ryzyka wynikającego z rejestrowania prywatnej aktywności w sieci przez aplikacje i algorytmy, ale także własnych działań w internecie. Dotyczy to lajkowania określonych stron, korzystania z aplikacji randkowych, na których można spotkać dzieci, z którymi prowadzi zawodowe działania, obserwowania określonych osób/stron w mediach społecznościowych i ustawień prywatności kont, z których korzysta. Jeśli profil członka personelu jest publicznie dostępny, dzieci i ich rodzice/opiekunowie będą mieć wgląd w jego cyfrową aktywność.
2. Komunikacja działań klubu powinna być prowadzona poprzez jego oficjalne media społecznościowe. Personel może na swoim prywatnym profilu udostępniać posty klubu. Robiąc to lub publikując komentarze na portalach społecznościowych personel powinien kierować się uwagą na to, czy nie zagraża dobru dziecka, nie wyrządzą mu krzywdy.
3. Personelowi nie wolno nawiązywać kontaktów z dziećmi znajdującymi się pod opieką klubu poprzez przyjmowanie bądź wysyłanie zaproszeń w mediach społecznościowych dla celów innych niż służbowe. Jednocześnie jeśli trener jest autorytetem obdarzonym zaufaniem i znana mu sytuacja dziecka sugeruje, że może ono szukać u niego pomocy, można odstąpić od tej zasady. Wtedy należy poinformować o tym kontakcie innego dorosłego, przy jednoczesnym zachowaniu zasady poufności i nieinformowaniu o zwierzeniach dziecka.
4. W trakcie zajęć czy innych aktywności prowadzonych przez klub dzieci nie powinny mieć przy sobie osobistych urządzeń elektronicznych.
5. Komunikacja online powinna odbywać się w miarę możliwości za pośrednictwem rodziców lub opiekunów. W przypadku, kiedy nie jest to możliwe, należy uzyskać zgodę w/w osób oraz dziecka na komunikację bezpośrednią, pamiętając o tym, że bezpośrednia komunikacja z dzieckiem za pośrednictwem poczty elektronicznej bądź zamkniętych grup służących komunikacji z dziećmi (np. Whatsapp, Messenger), jest możliwa wyłącznie jeśli w grupie lub w gronie odbiorców jest jeszcze jedna osoba dorosła, lub odbiorcami jest co najmniej dwoje dzieci. Każdorazowo musi być to kontakt jawny.
6. Wiadomości powinny się ograniczać wyłącznie do komunikacji związanej bezpośrednio z uczestnictwem dziecka w treningu bądź zawodach. W szczególności nie należy przysyłać niczego co osoba trzecia mogłaby uznać za wiadomość o charakterze seksualnym. Jeśli trener chce udzielić informacji zwrotnej dotyczącej postępów w osiąganiu celów treningowych, powinien to zrobić w bezpośrednim kontakcie z dzieckiem.
7. Bezwzględnie zabronione jest komunikowanie się z dziećmi poprzez czaty internetowe, strony z grami, komunikatory internetowe, za wyjątkiem sytuacji opisanej w pkt. 5.

XII. Zasady bezpiecznej relacji dziecko – dziecko w PZKorf

Zasady bezpiecznych relacji dziecko – dziecko

Zasady obowiązują w czasie realizacji przedsięwzięć realizowanych z ramienia PZKorf (treningów, zawodów, zgrupowań, itp.)

ZAWSZE

1. Będę stosować zasady fair play, prowadząc uczciwą i czystą rywalizację z szacunkiem dla przeciwnika - zarówno dla jego sukcesów jak i porażek. Będę świętować sukcesy własne i drużyny, ale również godnie znosić porażki, które są nieodłącznym elementem sportu.
2. Będę stosować zasadę "jeden za wszystkich, wszyscy za jednego". Z zaangażowaniem będę uczestniczyć w treningach, szanując chęć osiągnięcia celów sportowych moich koleżanek i kolegów, z którymi trenuję. Będę dążyć do budowania ducha zespołu opartego o wspieranie się nawzajem, słuchanie, nie okłamywanie i bycie dla siebie wyrozumiałym.
3. Będę szanować prywatność innych zawodników i zawodniczek. Nie będę brać ich rzeczy bez ich zgody.
4. Będę szanować inne dzieci i pomagać im w pełni uczestniczyć w treningach, będąc wzorem do naśladowania. Będę dawać przykład, który obejmuje np. niespożywanie alkoholu, niezażywanie narkotyków i innych używek lub nieużywanie obraźliwego lub innego dyskryminującego języka.
5. Będę szanować prawa, godność i wartość wszystkich dzieci bez względu na ich wiek, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, płeć, niepełnosprawność, język, religię, poglądy polityczne lub inne, status majątkowy, orientację seksualną, poziom umiejętności.
6. Będę szanować mojego trenera, kolegów i koleżanki z drużyny, drużynę przeciwną oraz sędziów.
7. Będę zgłaszać nękanie, jeżeli zauważę, że zdarza się ono mnie lub komuś. Poinformuję opiekunów o jakichkolwiek problemach zdrowotnych, zmartwieniach, niepokoju lub obawach dotyczących bezpieczeństwa mojego lub innego dziecka.
8. Wiem, że mam prawo wpływać na cele treningowe i konsultować je z trenerami i rodzicami. To ja ostatecznie podejmuję decyzję o tym, czy dążę do uprawiania sportu wyczynowego, czy jest on dla mnie sposobem rozwoju i spędzania czasu.
9. Wiem, że na wszystkie aktywności, w których uczestniczy tylko jeden dorosły (trening indywidualny, kontakt w mediach społecznościowych) powinien wyrazić zgodę mój rodzic oraz ja sam/a. Mogę się na nie zgodzić i z nich zrezygnować.
10. Biorąc udział w zajęciach sportowych, rozumiem, że mam prawo:
 - a) dobrze się bawić i rozwijać swoje umiejętności;
 - b) czuć się bezpiecznie i szczęśliwie;
 - c) być chronionym przed złym zachowaniem, ze strony dorosłych lub innych dzieci, które sprawiają, że czuję się niekomfortowo lub smutno;
 - d) rozmawiać i być wysłuchanym, zwłaszcza jeśli mam obawy lub nie czuję się bezpiecznie;
 - e) wiedzieć, gdzie udać się po pomoc lub z kim porozmawiać jeśli jestem przestraszony lub martwię się o coś;
 - f) być pod opieką, jeśli zdarzy się wypadek lub uraz.

NIGDY

1. Nie będę stosować przemocy i będę reagować kiedy widzę, że ktoś ją stosuje. Niezależnie od tego, czy jest to dziecko czy osoba dorosła. Mam prawo zwrócić komuś uwagę i dbać, aby wszyscy członkowie klubu czuli się ze sobą dobrze. Nie będę nastawiać innych przeciwko sobie.
2. Nie będę stosować tzw. trash talkingu – psychologicznej gry sprawiającej, że przeciwnik może być świetny w swojej dyscyplinie, ale to co robimy i mówimy sprawia, że traci równowagę i wypada z rytmu.

3. Nie będę używać słów i wykonywać gestów prowokujących seksualnie.
4. Nie będę przekraczać przepisów gry poprzez swoje agresywne lub niebezpieczne dla innych zachowania np. nie będę uderzać ani w żaden inny sposób fizycznie atakować osób biorących udział w zajęciach, nie będę wszczynać bójek lub działać w jakikolwiek sposób, który mógłby zawstydić, upokorzyć, zastraszyć, umniejszyć lub poniżyć inne dzieci.
5. Nie będę znęcać się czy celowo krzywdzić innych poprzez np.:
 - a) Używanie podłych słów by ranić innych lub rozprzestrzeniać plotki na ich temat,
 - b) Przeklinanie i mówienie krzywdzących słów o kimś, do kogoś;
 - c) Celowe wykluczanie kogoś, w tym namawianie innych do wykluczania;
 - d) Używanie mediów społecznościowych w niewłaściwy sposób, np. umieszczanie złośliwych, krzywdzących komentarzy lub zdjęć w celu zranienia lub zasmucenia kogoś;
 - e) Walenie fizycznie i ranienie innych.
6. Podczas obozów lub wycieczek z noclegiem wiem, że będę dzielić pokój z innymi dziećmi, co wcześniej zostanie uzgodnione. Nie będę spać w żadnym innym pokoju.
7. Nie będę wysyłał zaproszeń i nawiązywał kontaktu w internecie z moim trenerem i innymi dorosłymi członkami klubu, nawet jeśli to oni wychodzą z taką inicjatywą. Wyjątkiem jest sytuacja, w której trener kontaktuje się ze mną razem z inną osobą dorosłą lub wśród odbiorców znajdują się inne dzieci. Może wtedy rozmawiać ze mną tylko o organizacyjnych kwestiach związanych z treningami lub zawodami. Wyjątkiem są sytuacje, w których chodzi o moje bezpieczeństwo.
8. Nie muszę rozmawiać z trenerem o moich prywatnych sprawach. Moje rozmowy mogą ograniczać się do kwestii związanych z uprawianiem przez mnie sportu.
9. Nie będę używać telefonów w szatni i łazienkach oraz rozpowszechniać wizerunku moich kolegów i koleżanek bez ich zgody. Szczególnie jeśli miałyby to się wiązać z ich krzywdą.

XIII. Zasady bezpiecznych relacji rodzic – dziecko, rodzic – trener

Zasady obowiązują w czasie realizacji przedsięwzięć realizowanych z ramienia PZKorf (treningów, zawodów, zgrupowań, itp.)

Zasady bezpiecznych relacji rodzic – dziecko, rodzic - trener

Aktywność sportowa dzieci ma na celu wszechstronny rozwój w drodze ku ich dorosłości. Zajęcia sportowe mogą przynieść liczne korzyści: poprawiają zdrowie fizyczne i psychiczne, budują pewność siebie oraz sprzyjają nawiązywaniu nowych znajomości. W świecie sportu dzieci powinny czerpać przede wszystkim radość oraz kształtować postawy, które będą zachęcać je do dbania o aktywność fizyczną przez całe życie. Rola rodziców i opiekunów jest kluczowa w tym procesie, ponieważ ich zachowanie wpływa nie tylko na wyniki ich dziecka, ale także na dobre samopoczucie i bezpieczeństwo innych dzieci biorących udział w treningach i wydarzeniach sportowych.

1. Zasady bezpiecznych relacji rodzic - dziecko dotyczą bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi będącymi odbiorcami działań PZKorf a rodzicami, którzy są często uczestnikami wydarzeń sportowych i wchodzi w interakcje z personelem i podopiecznymi PZKorf nie będącymi ich dziećmi.

2. Zasady bezpiecznych relacji rodzic – trener dotyczą bezpiecznych relacji pomiędzy rodzicami dzieci, które są odbiorcami działań PZKorf a trenerami, którzy na co dzień opiekują się ich dziećmi oraz tymi, których ich dzieci spotykają na treningach i rozgrywkach.
3. Zarząd PZKorf umożliwia zapoznanie się rodziców z polityką poprzez zamieszczenie jej treści na stronie internetowej związku. W przypadku organizacji rozgrywek i innych form współzawodnictwa, obowiązek zapoznania się z polityką umieszczony jest w regulaminie tego wydarzenia.
4. Zarząd PZKorf usuwa z wydarzeń sportowych osoby zakłócające porządek, zachowujące się w sposób wulgarny i naruszające zasady bezpiecznych relacji.

Zasady bezpiecznych relacji rodzic - dziecko

Rodzice, opiekunowie prawni i faktyczni dzieci:

1. Stawiają na pierwszym miejscu dobrostan dzieci i ich radość z uprawiania sportu.
2. Dają dziecku prawo do wyboru rozwoju zgodnie z jego osobistymi celami - zarówno w przypadku sportu rekreacyjnego jak i wyczynowego. Włączają dziecko w proces decydowania o jego planach sportowych i życiowych.
3. Szanują godność i wartość wszystkich osób biorących udział w wydarzeniu sportowym, bez względu na ich wiek, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, płeć, niepełnosprawność, język, religię, poglądy polityczne lub inne, status majątkowy, orientację seksualną, poziom umiejętności sportowych, cechy fizyczne.
4. Traktują podmiotowo wszystkich uczestników treningu i innych form aktywności realizowanych przez PZKorf. Nie komentują w sposób obraźliwy gry innych zawodników oraz decyzji sędziów. Nie krzyczą i nie stosują agresji słownej wobec uczestników treningu/zawodów.
5. W żadnym wypadku nie stosują przemocy oraz zawsze reagują na jej wszelkie formy, w tym na każde obraźliwe, niewłaściwe, dyskryminacyjne zachowanie lub słowa oraz inne wszelkie formy zastraszania wśród dzieci, ale także dorosłych, w tym trenerów i innych rodziców.
6. Nie nastawiają dzieci przeciwko sobie, nie namawiają do przemocowych praktyk (np. trash talkingu). Nie przeszkadzają zawodnikom z przeciwnej drużyny podczas wykonywania aktywności wymagających skupienia (na przykład: rzuty karne, itp.).
7. Nie umniejszają wysiłków dzieci włożonych w mecz. Doceniają i szanują wkład dzieci, nie koncentrując się wyłącznie na wydajności i wynikach, nie obwiniają dzieci za przegraną.
8. Równoważą potrzebę nadzoru z prawem dzieci do prywatności, w szczególności nie wchodzi do toalet, pod prysznic i do szatni, gdy przebywają tam dzieci.
9. Nie wywierają presji w celu osiągnięcia korzystnych wyników za wszelką cenę, bez zwracania uwagi na możliwe negatywne konsekwencje. Pozwalają dzieciom przeżyć porażkę wewnątrz.
10. Zachowują się odpowiedzialnie i nie używają agresywnego lub obraźliwego języka w stosunku do zawodnika lub innego uczestnika wydarzenia sportowego, w tym również sędziego czy trenera.
11. Nie publikują zdjęć, filmów ani innych informacji o dzieciach i ich rodzinach w osobistych mediach społecznościowych, np. na Facebooku lub stronach internetowych, bez zgody zainteresowanych dzieci i ich rodziców. Obejmuje to także zamieszczanie komentarzy na portalach społecznościowych, które mogą wyrządzić krzywdę innym.
12. Nie komentują wyglądu innych dzieci.
13. Nie krytykują sposobu gry innych zawodników.

14.Są wyczuleni na wszelkie formy zastraszania lub zagrożenia wynikające z używania telefonów komórkowych do robienia zdjęć, filmów przez dzieci.

15.Dbają o zdrowie dziecka poprzez zapewnienie odpowiedniej wartości i kaloryczności posiłków, aktualne badania sportowe oraz zapewnienie odpowiednio długiego czasu na regenerację (po treningach, przebytych kontuzjach).

16.Zapewniają wyposażenie niezbędne do wykonywania treningu w bezpieczny i efektywny dla dziecka i jego celów sposób (buty, ubrania, okulary sportowe etc.).

Zasady bezpiecznych relacji rodzic - trener

1. Swoim zachowaniem dają przykład dzieciom i są dla nich wzorem do naśladowania. Stosują reguły fair play i zachęcają innych do ich przestrzegania. Są świadomi, że ich relacje między innymi rodzicami, trenerami i sędziami modelują zachowania dzieci.

2. Komunikacja między rodzicami a trenerem powinna być zawsze oparta na szacunku, szczerości i wzajemnym wysłuchaniu.

3. Rodzic nie powinien wchodzić w rolę trenera, a trener nie powinien wchodzić w rolę rodzica. Rodzice udzielają wsparcia trenerowi, a trener udziela wsparcia rodzicom. Nie podważają wzajemnie swojego autorytetu w oczach dziecka. Nie stawiają go w sytuacji, w której będzie musiało wybierać między nimi. Nie rozwiązują sporów między sobą w obecności dziecka.

4. W trakcie rozgrywek rodzice nie podważają decyzji trenerów i sędziów. Wyjątkiem jest sytuacja stosowania przemocy wobec dziecka. Dorośli udzielają sobie informacji zwrotnych bez obecności dzieci, dbając o tonowanie emocji, bez użycia agresji.

5. Rodzice w miarę swoich możliwości wspierają trenera i pozostałe dzieci należące do PZKorf w działaniach logistycznych.

6. Rodzice mają prawo wyrażać swoje obawy dotyczące bezpieczeństwa i ochrony dzieci i zgłaszać je trenerowi, Zarządowi PZKorf bądź innej wyznaczonej osobie. Powinni zgłaszać usterki zagrażające bezpieczeństwu dzieci, a trenerzy mają obowiązek reagowania na te obawy oraz poszukiwać rozwiązań zwiększających bezpieczeństwo dzieci.

7. Rodzice zawsze mają możliwość porozmawiania z trenerem i wyrażenia wszelkich obaw dotyczących swojego dziecka oraz mają gwarancję, że wyrażone przez nich wątpliwości zostaną potraktowane poważnie, a odpowiednie procedury wdrożone, w przypadku, gdy sytuacja wymaga reakcji ze strony PZKorf.

8. Zarówno rodzice jak i trenerzy reagują na wszelkie formy przemocy, w tym na każde obraźliwe, niewłaściwe, dyskryminacyjne zachowanie lub słowa oraz inne wszelkie formy zastraszania wśród dzieci, ale także dorosłych, w tym trenerów i innych rodziców.

9. Trener i rodzice nie tworzą sojuszy sprzyjających faworyzacji. Potrafią rozdzielić relacje prywatne od oficjalnych. Trener podejmując decyzje sportowe nie kieruje się swoją sympatią wobec rodzica.

10.Rodzice szanują decyzję trenera i dzieci dotyczące ich uczestniczenia w treningach.

11.Rodzice i trener powinni ustalić zasady uczestniczenia w treningach. Rekomendowanym rozwiązaniem jest przyjęcie zasady nieuczestniczenia rodziców w stałych treningach dzieci oraz ustalenie harmonogramu treningów otwartych dla każdego chętnego rodzica (na przykład raz w miesiącu).

XIV. Zasady utrwalania wizerunku w PZKorf

Zasady rejestrowania wizerunku dziecka przez PZKorf

1. Utrwalanie wizerunku dziecka jest możliwe tylko jeśli Zarząd PZKorf zostało o tym poinformowane i wyraziło na to zgodę, uzyskano zgody rodziców/opiekunów prawnych oraz ustne zgody samych dzieci.
2. Jeśli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości takiej jak zgromadzenie, krajobraz, impreza publiczna, zgoda rodziców/opiekunów prawnych dziecka nie jest wymagana.
3. Należy rozdzielić zgodę na utrwalanie wizerunku od zgody na upublicznianie wizerunku. Jeśli dzieci, rodzice/opiekunowie prawni nie wyrazili zgody na utrwalenie wizerunku dziecka, należy respektować ich decyzję i z wyprzedzeniem ustalić z nimi, w jaki sposób osoba rejestrująca wydarzenie będzie mogła zidentyfikować dziecko, aby nie utrwaląc jego wizerunku na zdjęciach indywidualnych i grupowych. Przyjęte rozwiązanie nie może być wykluczające dla dziecka, którego wizerunek nie powinien być rejestrowany.
4. Jeśli rejestracja wydarzenia zostanie zlecona osobie zewnętrznej (wynajętemu fotografowi lub kamerzyście) lub dzieci uczestniczą w zawodach, rozgrywkach rejestrowanych przez media należy zadbać o bezpieczeństwo dzieci poprzez:
 - a) zobowiązanie osoby/firmy rejestrującej wydarzenie do przestrzegania niniejszych wytycznych,
 - b) zobowiązanie osoby/firmy rejestrującej wydarzenie do noszenia identyfikatora w czasie trwania wydarzenia,
 - c) niedopuszczenie do sytuacji, w której osoba/firma rejestrująca będzie przebywała z dziećmi bez nadzoru personelu PZKorf,
 - d) poinformowanie rodziców/opiekunów prawnych oraz dzieci, że osoba/firma rejestrująca wydarzenie będzie obecna podczas wydarzenia i upewnienie się, że rodzice/opiekunowie prawni udzielili pisemnej zgody na rejestrowanie wizerunku ich dzieci.
5. Jeśli przedstawiciele mediów lub dowolna inna osoba będą chcieli zarejestrować organizowane przez PZKorf wydarzenie i opublikować zebrany materiał, muszą zgłosić taką prośbę wcześniej i uzyskać zgodę Zarządu PZKorf. W takiej sytuacji Zarząd upewnia się, że rodzice/opiekunowie prawni udzielili pisemnej zgody na rejestrowanie wizerunku ich dzieci. Należy zebrać informacje o:
 - a) imieniu, nazwisku i adresie osoby lub redakcji występującej o zgodę,
 - b) uzasadnieniu potrzeby rejestrowania wydarzenia oraz informacji, w jaki sposób i w jakim kontekście zostanie wykorzystany zebrany materiał,
 - c) podpisanej deklaracji o zgodności podanych informacji ze stanem faktycznym.
6. Personelowi PZKorf nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów i osobom nieupoważnionym utrwalania wizerunku dziecka znajdującego się pod opieką PZKorf bez pisemnej zgody rodzica/opiekuna prawnego dziecka oraz bez zgody Zarządu PZKorf.

7. Personel PZKorf nie kontaktuje przedstawicieli mediów z dziećmi, nie przekazuje mediom kontaktu do rodziców/opiekunów prawnych dzieci i nie wypowiada się w kontakcie z przedstawicielami mediów o sprawie dziecka lub jego rodzica/opiekuna prawnego. Zakaz ten dotyczy także sytuacji, gdy członek personelu jest przekonany, że jego wypowiedź nie jest w żaden sposób utrwalana. W szczególnych i uzasadnionych przypadkach Zarząd PZKorf może podjąć decyzję o skontaktowaniu się z rodzicami/opiekunami prawnymi dziecka w celu ustalenia procedury wyrażenia przez nich zgody na kontakt z mediami.

Upublicznianie wizerunku dziecka przez klub

1. Upublicznienie przez członka personelu wizerunku dziecka utrwalonego w jakiegokolwiek formie (fotografia, nagranie audio-wideo) wymaga pisemnej zgody opiekuna dziecka oraz ustnej zgody dziecka na użycie jego wizerunku w określonym kontekście.
2. Pisemna zgoda, o której mowa w ust. 1., powinna zawierać informację, gdzie będzie umieszczony zarejestrowany wizerunek i w jakim kontekście będzie wykorzystywany (np. że umieszczony zostanie na stronie www.youtube.com w celach promocyjnych) i przez kogo.
3. Należy unikać podpisywania zdjęć/nagrań informacjami identyfikującymi dziecko z imienia i nazwiska. Jeśli konieczne jest podpisanie dziecka używamy tylko imienia, wyjątek stanowią sytuacje, kiedy rodzic/ opiekun prawny wyraża na to zgodę.
4. Publikacja zdjęć dopuszczalna jest na wymienionych wcześniej zasadach wyłącznie w okresie, gdy dziecko jest podopiecznym PZKorf, chyba że jego rodzic, rodzic zastępczy, opiekun prawny albo dziecko, który osiągnęło pełnoletniość wyraził zgodę na publikację po tym czasie.

Przechowywanie materiałów zawierających wizerunek dziecka przez klub

1. Materiały zawierające wizerunek dziecka należy przechowywać w sposób zgodny z prawem i zapewniający ochronę dzieci.
2. Nośniki analogowe zawierające zdjęcia i nagrania należy przechowywać w zamkniętej na klucz szafce, a nośniki elektroniczne w folderze chronionym. Dostęp do zabezpieczonych zdjęć i nagrań mogą mieć wyłącznie osoby do tego upoważnione przez Zarząd PZKorf.
3. Nośniki analogowe i elektroniczne należy przechowywać przez okres wymagany przepisami prawa o archiwizacji i/lub okres ustalony przez Zarząd PZKorf w polityce ochrony danych osobowych.
4. Zabronione jest przechowywanie materiałów elektronicznych zawierających wizerunki dzieci na nośnikach nieszyfrowanych oraz mobilnych, takich jak telefony komórkowe i urządzenia z pamięcią przenośną.
5. Wizerunek dzieci należy rejestrować przy pomocy służbowych urządzeń rejestrujących (tj. telefonów komórkowych, aparatów fotograficznych, kamer). W przypadku gdy PZKorf nie posiada służbowych urządzeń dopuszcza się możliwość używania przez personel prywatnych urządzeń. Każdorazowo taki materiał powinien być usuwany z nośnika prywatnego od razu po umieszczeniu go w wyznaczonych przez podmiot nośnikach analogowych lub elektronicznych.

Rejestrowanie wizerunków dzieci do prywatnego użytku

1. W sytuacjach, w których rodzice/opiekunowie lub uczestnicy organizowanych przez PZKorf wydarzeń rejestrują wizerunki dzieci do prywatnego użytku, należy na początku każdego z tych wydarzeń poinformować ich o tym, że:
 - a) wykorzystanie, przetwarzanie i publikowanie zdjęć/nagrań zawierających wizerunki dzieci i osób dorosłych wymaga udzielenia zgody przez te osoby, w przypadku dzieci – przez ich rodziców/opiekunów prawnych;
 - b) zdjęcia lub nagrania zawierające wizerunki dzieci nie powinny być udostępniane w mediach społecznościowych ani na serwisach otwartych, chyba że rodzice/opiekunowie prawni tych dzieci wyrażą na to zgodę;
 - c) przed publikacją zdjęcia/nagrania online zawsze warto sprawdzić ustawienia prywatności, aby upewnić się, kto będzie mógł uzyskać dostęp do wizerunku dziecka.

XV. Powołanie Koordynatora SOM PZKorf oraz zgłaszanie naruszeń

1. Polski Związek Korfballu powołuje Koordynatora ds. Bezpieczeństwa Dzieci:
 - a) Polski Związek Korfballu (PZKorf) z ogromną odpowiedzialnością informuje o powołaniu Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci. Celem tej inicjatywy jest zapewnienie wsparcia, doradztwa oraz pomocy dla klubów sportowych, stowarzyszeń, fundacji i innych podmiotów związanych z działalnością w zakresie korfballu, w zakresie wdrażania standardów ochrony małoletnich, a także opracowanych procedur, w tym skutecznego reagowania na incydenty.
 - b) dane kontaktowe do Koordynatora będą publicznie dostępne i łatwo dostępne dla wszystkich zainteresowanych, w tym dla pracowników, wolontariuszy, rodziców i opiekunów prawnych, zawodników oraz sędziów i trenerów. Umożliwi to efektywną komunikację oraz szybkie uzyskiwanie informacji i wsparcia w kwestiach dotyczących bezpieczeństwa dzieci.
 - c) osoba pełniąca funkcję Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci będzie odpowiedzialna za:
 - umożliwienie wszystkim pracownikom, wolontariuszom oraz innym osobom pracującym z dziećmi dostępu do wsparcia i organizacji szkoleń dotyczących bezpieczeństwa dzieci w sporcie.
 - aktualizację Standardów Ochrony Małoletnich (SOM) PZKorf oraz innych dokumentów, które określają obowiązki w zakresie ochrony dzieci i młodzieży;
 - wsparcie dla organizacji należących do Polskiego Związku Korfballu w tworzeniu i wdrażaniu norm dotyczących ochrony nieletnich;
 - prowadzenie rejestru wszelkich zgłaszanych incydentów oraz podejmowanie stosownych działań w odpowiedzi na nie.
 - konsultowanie oraz koordynowanie wszelkich działań podejmowanych przez władze Polskiego Związku Korfballu dotyczących ochrony dzieci.
 - d) Polski Związek Korfballu dąży do zapewnienia bezpiecznego środowiska dla wszystkich młodych sportowców, a powołanie Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci stanowi ważny krok w kierunku osiągnięcia tego celu. Zachęcamy wszystkich zainteresowanych do zadawania pytań i korzystania z dostępnych form pomocy.

2. Każda osoba jest zobowiązana do zgłaszania wszelkich przypadków naruszenia bezpieczeństwa dzieci oraz wszelkich nieprawidłowości dotyczących interakcji z dziećmi i między dziećmi.

3. Procedura zgłoszenia naruszeń:

a) wszelkie przypadki naruszenia bezpieczeństwa dzieci muszą być zgłaszane Koordynatorowi ds. bezpieczeństwa dzieci w formie pisemnej;

b) koordynator realizuje interwencję zgodnie z poniżej wskazanymi wytycznymi, biorąc pod uwagę ich dostosowanie do konkretnego środowiska, w którym miało miejsce naruszenie bezpieczeństwa dziecka, a także do stopnia zagrożenia, w jakim się ono znajduje, oraz do wagi samego incydentu;

c) każde zgłoszenie powinno być podstawą do podjęcia działań interwencyjnych, mających na celu wyjaśnienie sytuacji oraz zakończenie działań, które zapewnią bezpieczeństwo dzieciom;

d) o każdym zgłoszeniu niezwłocznie informowani są rodzice lub opiekunowie prawni dziecka pokrzywdzonego oraz Zarząd Polskiego Związku Korfballu;

e) jeśli zgłoszenie nie zostało złożone bezpośrednio przez poszkodowane dziecko, Koordynator ma obowiązek uzyskać od osoby zgłaszającej lub wskazanych przez nią świadków szczegółowe informacje na temat miejsca, czasu i okoliczności naruszenia, a także okoliczności, w jakich osoba zgłaszająca dowiedziała się o zgłaszanym incydencie;

f) jeśli zgłoszenie zostało złożone przez inne dziecko, które nie jest ofiarą naruszenia, informuje się o tym jego rodziców lub opiekunów prawnych;

g) z każdej rozmowy przeprowadzonej w ramach interwencji należy przygotować notatkę, którą podpiszą Koordynator oraz uczestnicy rozmowy, jeśli to możliwe;

h) wszystkie czynności wykonane przez Koordynatora w toku interwencji powinny zostać wpisane do Karty interwencji;

i) wszystkie działania, w których biorą udział dzieci, muszą odbywać się wyłącznie za zgodą, wiedzą i obecnością ich rodziców lub opiekunów prawnych. Po uzyskaniu opinii rodziców lub opiekunów prawnych, w takich czynnościach może uczestniczyć psycholog lub pedagog;

j) koordynator informuje Zarząd PZKorf o zgłoszeniu oraz przebiegu interwencji;

k) Zarząd PZKOSZ podejmuje decyzję w sprawie potencjalnych dalszych działań prawnych, organizacyjnych lub personalnych po konsultacji z Koordynatorem.

4. Naruszenia w środowisku sportowym:

a) w przypadku otrzymania zgłoszenia o naruszeniu bezpieczeństwa dziecka w środowisku sportowym, również innym niż korfball, zgłoszenie kierowane jest do odpowiednich władz klubu lub związku działających w danym sporcie;

b) jeżeli naruszenie miało miejsce z udziałem pracowników lub współpracowników Polskiego Związku Koszykówki, członków jego organów, interwencje w sprawie prowadzi Koordynator ds. bezpieczeństwa PZKorf również w przypadku kiedy postępowanie dotyczące tego samego naruszenia prowadzi inny organ (np. klub lub związek).

5. Naruszenia w środowisku Polskiego Związku Korfballu:

- a) w przypadku otrzymania zgłoszenia o naruszeniu bezpieczeństwa dziecka przez pracownika/ współpracownika Polskiego Związku Korfballu, członka jego władz, komisji lub osoby w inny sposób powiązanej z Polskim Związkiem Korfballu osoba, która w zgłoszeniu została wskazana jako strona krzywdząca zostaje natychmiast odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy;
- b) w toku interwencji należy również przeprowadzić rozmowę z osobą wskazaną jako strona krzywdząca.

6. Naruszenia wynikające ze środowiska rówieśników:

a) w sytuacji, gdy napłyną informacje dotyczące krzywdzenia dziecka przez inne dziecko znajdujące się w organizacji (np. w drużynie, podczas zawodów, na treningu), konieczne jest przeprowadzenie osobnych rozmów.

- dzieckiem podejrzewanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami,
- z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami,
- osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu,
- osobami zobowiązanymi do sprawowania opieki na dziećmi w trakcie zdarzenia;

b) z każdej przeprowadzonej rozmowy trzeba przygotować notatkę, w której zostanie opisany jej przebieg, a także wprowadzić odpowiednie uwagi do karty interwencji;

c) podczas rozmów należy skupić się na ustaleniu, jak przebiegło zdarzenie oraz w jaki sposób wpłynęło ono na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka doświadczającego przemocy;

d) wspólnie z rodzicami/opiekunami dziecka doświadczającego przemocy należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań.

e) z rodzicami/opiekunami dziecka doświadczającego przemocy należy opracować plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia (o ile będzie taka wola dziecka lub jego opiekunów).

f) w trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzewane o dokonywanie przemocy innemu dziecku, samo nie jest krzywdzone przez rodziców/opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci.

g) w przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.

7. W przypadku wystąpienia bezpośredniego zagrożenia należy:

a) przypadku bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia dziecka w pierwszej kolejności należy powiadomić odpowiednie służby i podjąć działania zmierzające do usunięcia zagrożenia oraz udzielenia pomocy poszkodowanym, o ile jest ona potrzebna;

b) w takiej sytuacji zgłoszenie o zagrożeniu powinno zawierać szczegóły dotyczące okoliczności zdarzenia oraz opis podjętych działań;

c) jeżeli zagrożenie nie wystąpiło, ale istnieje ryzyko jego wystąpienia interwencja jest przeprowadzana natychmiast. Zarząd podejmuje działania zmierzające do zapewnienia bezpieczeństwa dziecka i usunięcia wszelkich zagrożeń.

8. Naruszenia w środowisku rodzinnym:

a) w wyniku zgłoszenia dotyczącego naruszenia bezpieczeństwa dziecka w jego rodzinie, interwencja polega na przeprowadzeniu spotkania z rodzicami lub opiekunami dziecka oraz innymi osobami, które mogą posiadać informacje na temat sytuacji osobistej dziecka, w tym aspektów rodzinnych i zdrowotnych;

b) w przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że rodzice lub opiekunowie prawni dziecka zaniedbują jego potrzeby z uwagi np. na złą sytuację materialną lub niewydolność wychowawczą środowiska rodzinnego należy poinformować właściwy organ.

9. Naruszenie stanowiące czyn zabroniony:

a) zgłoszenie dotyczące naruszenia bezpieczeństwa dziecka, które nosi znamiona czynu zabronionego przesyłane jest niezwłocznie Zarządowi Polskiego Związku Korfballu, który po zasięgnięciu opinii Koordynatora, przekazuje pozyskane informacje lub materiały odpowiednim organom ścigania (Policja) oraz informuje się niezwłocznie rodziców / opiekunów prawnych pokrzywdzonego dziecka.

XVI. Organizacje i osoby kontaktowe

1. Koordynator Polskiego Związku Korfballu do spraw bezpieczeństwa dzieci:
Daria Diadik-Naczke, 22 300 14 96
2. Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka: 0 800 12 12 12 (numer bezpłatny)
3. Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę: 800 100 100 (numer bezpłatny)
4. Komitet Ochrony Praw Dziecka: 22 626 94 19
5. Rzecznik Praw Dziecka: 22 583 66 00
6. Policja – telefon: 997
7. Numer alarmowy: 112
8. Najbliższy ośrodek pomocy społecznej
9. Telefon dla rodziców, nauczycieli i innych osób pracujących z dziećmi oferujących poradnictwo prawne i psychologiczne w zakresie interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka, a także pomocy psychologicznej dziecku przeżywającemu trudności prowadzony przez

XVII. Zalecenia i wymagania

1. Celem Polskiego Związku Korfballu jest objęcie tworzonymi przez PZKorf standardami kluby, stowarzyszenia oraz inne organizacje zapraszane do współpracy w celu propagowania i organizowania współzawodnictwa sportowego w korfballu.
2. Członkom Polskiego Związku Korfballu zaleca się opracowanie i wdrożenie wewnętrznych procedur w zakresie ochrony dzieci.
3. Polski Związek Korfballu opublikuje na stronie dokument – wzór standardów ochrony małoletnich - który każdy z członków PZKorf może odpowiednio zmodyfikować i przyjąć jako własny.
4. Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci będzie wspomagał członków Polskiego Związku Korfballu w dostosowaniu wprowadzanych przez nich standardów do SOM PZKorf.

XVIII. Monitorowanie stosowania przepisów

1. Za przestrzeganie oraz aktualizację wszelkich procedur i dokumentacji wynikających z przyjętych Standardów Ochrony Małoletnich Polskiego Związku Korfballu odpowiada Zarząd PZKorf.
2. Koordynator ds. bezpieczeństwa jest odpowiedzialny za:
 - a) bieżące śledzenie zmian prawnych we wskazanym zakresie;
 - b) zbieranie i przekazywanie Zarządowi zaleceń związanych z aktualizacją SOM PZKorf.

XIX. Podsumowanie

1. Standardy Ochrony Małoletnich Polskiego Związku Korfballu wraz z załącznikami są udostępniane na stronie internetowej Polskiego Związku Korfballu oraz przesyłane drogą elektroniczną:
 - a) pracownikom oraz współpracownikom Polskiego Związku Korfballu;
 - c) trenerom, członkom kadr oraz innym osobom, które Polski Związek Korfballu dopuszcza do zajęć z dziećmi.
2. Każda z w/w osób jest zobowiązana do potwierdzenia otrzymania oraz zapoznania się z SOM PZKorf.
3. Wszelkie zmiany SOM PZKorf będą ogłaszane w sposób określony w ust.1.

Załącznik nr 1**KARTA INTERWENCJI**

Data zgłoszenia	
Forma zgłoszenia	
Dane osoby zgłaszającej	
Dane osoby pokrzywdzonej	
Dane osoby krzywdzącej	
Opis zgłoszonego naruszenia	
Opis podjętych działań wyjaśniających (data, przebieg, osoby obecne podczas czynności, informacje o protokole)	
Forma interwencji (jaki działania podjęto w przypadku stwierdzenia naruszenia zarówno wobec osoby krzywdzącej jak i osoby pokrzywdzonej; czy zawiadomienie o zgłoszeniu zostało przekazane odpowiednim służbom/organom)	
Zmiany organizacyjne/ personalne podjęte w celu zapobiegnięcia podobnym naruszeniom (o ile były podjęte)	
Wynik interwencji/postępowania przeprowadzonego przez odpowiednie służby/organ po zgłoszeniu – jeżeli nie udzielono PZKorf takiej informacji – wzmiankę o odmowie udzielenia informacji	
Uwagi	

.....

Data i podpis Koordynatora

Zasady bezpiecznej rekrutacji personelu PZKorf

Zasady bezpiecznej rekrutacji personelu w Polskim Związku Korfballu

1. Przed zatrudnieniem osoby w związku i powierzeniem jej obowiązków polegających na pracy z dzieckiem należy ustalić jej kwalifikacje oraz kompetencje do pracy z dzieckiem, a także wykluczyć ryzyko wystąpienia z jej strony zagrożenia dla dobra i bezpieczeństwa dziecka.
2. W każdym przypadku, niezależnie od podstawy zatrudnienia lub nawiązania współpracy, związek musi posiadać dane pozwalające zidentyfikować personel oraz zweryfikować stosunek personelu do dzieci i podzielenia wartości związanych z szacunkiem wobec nich oraz przestrzegania ich praw. Nie jest dopuszczalne, aby z dziećmi pracowała osoba znana wyłącznie z imienia, przyjęta do realizacji obowiązków z uwagi na swoje dobre chęci.
3. W trakcie rekrutacji należy uzyskać:
 - a) dane osobowe kandydata, takie jak imię (imiona) i nazwisko, datę urodzenia, dane kontaktowe, potwierdzone w razie potrzeby sprawdzeniem dokumentu tożsamości;
 - b) informacje dotyczące:
 - wykształcenia kandydata/kandydatki;
 - kwalifikacji zawodowych kandydata/kandydatki;
 - przebiegu dotychczasowego zatrudnienia kandydata/kandydatki.
4. W celu uzyskania dodatkowych informacji o kandydatce/kandydacie klub może wystąpić do niego/do niej o przedstawienie referencji z poprzednich miejsc zatrudnienia (od poprzedniego pracodawcy) lub wskazanie kontaktu w celu pozyskania referencji. Nieprzedłożenie ww. dokumentu nie może wywoływać negatywnych konsekwencji dla kandydata lub kandydatki.
5. Przed nawiązaniem współpracy z daną osobą, Zarządowi PZKorf ma obowiązek sprawdzić czy osoba ta figuruje w Rejestrze Sprawców Przepięstw na Tle Seksualnym (Rejestr z dostępnym ograniczonym oraz Rejestr osób w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze). Wydruk z Rejestru należy przechowywać w aktach osobowych członka personelu lub w innej dokumentacji dotyczącej personelu.
6. Kandydat/ka przedkłada Zarządowi PZKorf informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępnw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600), lub za odpowiadające tym przestępnw czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.
7. Kandydat/ka, posiadająca obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, ponadto przedkłada Zarządowi PZKorf informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.

8. Kandydat/ka, składa Zarządowi PZKorf oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa (jeśli dotyczy), oraz jednocześnie przedkłada Zarządowi PZKorf informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
9. Jeżeli prawo państwa, o którym mowa w pkt. 7 lub 8, nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, przedkłada się informację z rejestru karnego tego państwa.
10. W przypadku gdy prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja, o której mowa w punktach 7 lub 8, nie przewiduje jej sporządzenia lub w danym państwie nie prowadzi się rejestru karnego, kandydat/ka, składa Zarządowi PZKorf oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwu określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.
11. Oświadczenia, o których mowa w punktach 8 i 10, składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.
12. Ponadto osoba przyjęta na stanowisko związane z pracą z dziećmi musi bezwzględnie podpisać oświadczenie o zapoznaniu się z Polityką ochrony dzieci i zobowiązaniu do jej przestrzegania – załącznik 3;
13. Oświadczenie zostają włączone do akt osobowych pracownika, a w przypadku ich braku dołączone do umowy cywilnoprawnej.
14. Brak zgody na podpisanie dokumentów wymienionych w pkt. 11 i 12 uniemożliwia nawiązanie z tą osobą jakiegokolwiek stosunku prawnego (zawarcie umowy o pracę/umowy zlecenia/ umowy współpracy/umowy wolontariackiej i innych).

Załącznik nr 3

**Oświadczenie o zapoznaniu się i zobowiązaniu do przestrzegania z Polityką
ochrony dzieci oraz Zasadami bezpiecznych relacji**

**Oświadczenie o zapoznaniu się z Polityką ochrony dzieci oraz Zasadami bezpiecznych relacji i
zobowiązaniu do ich przestrzegania**

(wzór)

.....
miejsce i data

Ja, nr PESEL.....

oświadczam, że zapoznałam/-em się z polityką ochrony dzieci oraz zasadami bezpiecznych relacji
obowiązującymi w Polskim Związku Korfballu i zobowiązuję się do ich przestrzegania.

.....
podpis

Załącznik nr 4

**oświadczenie o krajach zamieszkania w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż
Rzeczypospolita Polska**

OŚWIADCZENIE O KRAJACH ZAMIESZKANIA

.....
miejsce i data

Oświadczam, że w okresie ostatnich 20 lat zamieszkałem/am w następujących państwach, innych niż Rzeczypospolita Polska i/lub państwo obywatelstwa:

1.
2.

oraz jednocześnie przedkładam informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi/ informację z rejestrów karnych/oświadczenie o niekaralności.

Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
podpis

oświadczenie dotyczące niekaralności za przestępstwa na szkodę dzieci (jeżeli z ważnych powodów nie może przedstawić informacji niekaralności pochodzącej z krajowych rejestrów karnych)

OŚWIADCZENIE O NIEKARALNOŚCI

.....

.....

miejsce i data

Ja,..... nr PESEL

nr paszportu oświadczam, że w państwie nie jest prowadzony rejestr karny/ nie wydaje się informacji z rejestru karnego.

Oświadczam, że nie byłam/em prawomocnie skazana/y w państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec mnie innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściłam/em się takich czynów zabronionych, oraz że nie nałożono na mnie obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy, stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych

z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....

Podpis